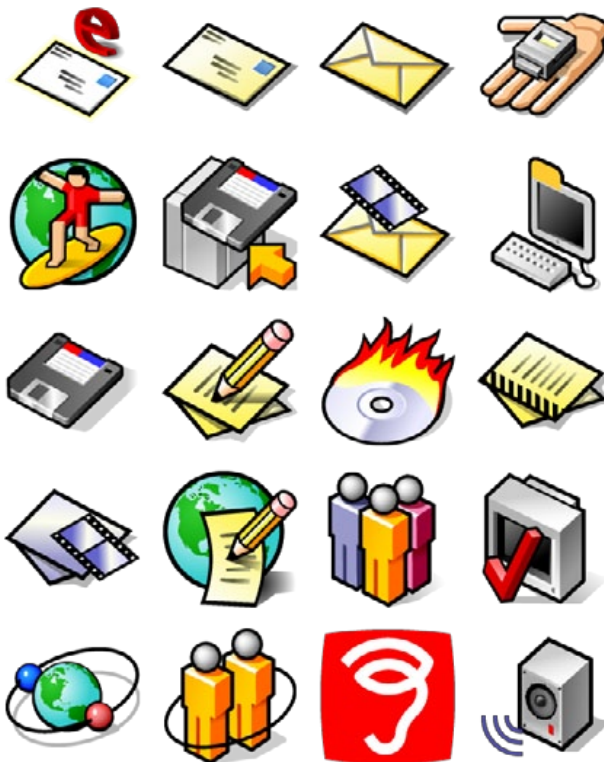

MACPRO

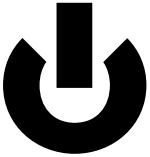
MAGAZINE

September 2011

Historien om BeOS

“Newsstand ingen konkurrent mot Qiozk” • AO Ally Capellino • Logitech iPad Speaker Stand • LaCie Rugged • Synology DS1511+ SAN • Plex för iPad

MACPRO MAGAZINE

September 2011

Artiklar

- 4 Ledare: "Vänta med Lion"
- 6 Historien om BeOS
- 21 Momssmäll på appförsäljning via App Store
- 23 "Newstand ingen konkurrent för Qiozk"
- 27 Apples fortsatta hån mot företagskunderna
- 30 Hemma hos iPhoneservice

Tester

- 37 AO Ally Capellino för Macbook Pro 15"
- 40 Logitech iPad Speaker Stand
- 42 Svenska Apps
- 46 LaCie Rugged FW800 USB 3.0
- 49 VMWare Esxi 5 för Xserve
- 55 Synology DS1511+
- 59 Plex för iPad
- 62 Kingston Wi-Drive

Mer

- 66 Wanloo
- 67 Retro – iSight: "Tittut!"

MACPRO

MAGAZINE

Månadens premiumkod
Infinite Loop

September 2011
11:e sedan start

Chefredaktör & ansvarig utgivare

Joacim Melin

Övriga medarbetare

Petri Stenberg, Oskar Eklind,
Johan Wanloo

Formgivare

Johan Brook

Seniorreporter

Peter Esse

Kontakt

redaktion@macpromagazine.se

Annonsering

annons@macpromagazine.se

**Pressreleaser, inbjudningar
eller liknande**

redaktion@macpromagazine.se

Macpro Magazine publiceras av Melin Ord och Media
Macpro Magazine är en icke-politisk och icke-religiös fristående publikation.

ISBN 978-91-633-7797-6

Copyright 2011. Melin Ord och Media. Made on a Mac.

Vänta med Lion

Efter att ha kört Lion på en iMac Core i5, inköpt i våras, en MacBook Air 11", inköpt i våras, och en Mac Pro, inköpt förra sommaren, kan jag med rätt stor säkerhet ge följande råd: kör inte Lion. Inte ännu.

Problemen i Apples nya katt går både djupt och brett. Prestandan är betydligt sämre, buggarna åtskilliga, gränssnittet irriterar och är ivägen på ett sätt som man tidigare mest kunde tillskriva Windows Vista, och av de nyheter som faktiskt skulle göra nytta vet jag inte om särskilt många som gör mitt liv enklare under de 8-10 timmar om dagen som jag sitter framför datorn och arbetar.

Så kör inte Lion. Åtminstone inte ännu. Personligen har jag tappat åtskilliga timmar i arbetstid på grund av strul med Apples senaste operativsystem, och jag önskar att jag kunde säga att Lion Server är så mycket bättre, men så är det definitivt inte, snarare tvärtom - det är en ren katastrof.

Problemet för dig som redan infört OS X Server Lion i en produktionsmiljö är, givetvis, att det är i princip omöjligt att ansluta en Lion-klient till ett OD som körs på en Snow Leopard Server. Det är vad jag vet lika omöjligt att ansluta en Snow Leopard Server-klient till en Lion-server. Sitter du med den soppan har du mina sympatier.

Tänk efter före

Jag har tjuvat om detta tidigare, men det tål att upprepas en gång till: tänk dig för, noga, innan du tar steget. Behöver du nyheterna i OS X Lion? Finns det något i Snow Leopard Server som inte räcker till?

Lion, så här långt, handlar om buggar, sämre prestanda även på nyare Mac-modeller och programvaror som inte fungerar ordentligt. Det sistnämnda gäller givetvis främst Adobes CS-paket, och där är det ju inget nytt under solen egentligen eftersom många av oss redan blivit både vana och brända av att Apple och Adobe inte klarar av att kommunicera med varandra. Microsoft har även de kommit in sent i matchen när det gäller Lion, vilket är synd eftersom de faktiskt kunde ha tagit tillbaka lite trovärdighet genom att snabbt vara ute med ett förbättrat stöd för Lion i sitt Office 2011.

Att kalla Lion för en katastrof är att gå lite väl långt, kan tyckas, men det är i mina ögon inte långt därifrån.

Leopard fungerade åtminstone hjälpligt, och Snow Leopard var på många sätt vad Leopard egentligen skulle varit - snabbt, stabilt och riktigt användbart. Jag går nog så långt att påstå att Snow Leopard som det är idag är den bästa versionen av Mac OS X någonsin. Därför är det underligt att Apples uttalade mål var att uppgradering till Snow Leopard skulle lägga en ny och bättre grund för framtida versioner av operativsystemet. Jag kan inte låta bli att undra vad det egentligen blev av med de planerna.

Om två-tre uppgraderingar får vi kanske se resultatet, men tills vidare råder jag ingen att uppgradera som absolut inte behöver det.

Väl mött i slutet av Oktober. Förhoppningsvis skottar vi inte snö då, men vi kliver med stormsteg in i en mörkare årstid och jag tror att det numrets tema kommer väl till hands.

Jocke

Historien om

BeOS

Revolutionen som kom av sig

Det beskrevs som det ultimata operativsystemet för mediaintensiva applikationer, för krävande användare och för nördar. Men innan BeOS riktigt fick upp farten, så gick det i graven. Vi färdas bakåt i tiden och minns revolutionen som kom av sig.

Text: Joacim Melin

Efter att ha gjort raketkarriär på Apple under 80-talet stod Jean-Louis Gassée 1990 utan jobb. Så han gjorde vad hans gamle antagonist Steve Jobs gjorde – han startade ett eget datorföretag, och några få år senare var han en hårsman från att bli Apples räddning och Steve Jobs undergång.

*Jean-Louis
Gassée*

Efter att ha hämtats från Hewlett-Packard startade Jean-Louis Gassée Apples franska verksamhet 1981 till att bli den del av Apple som sålde bäst utanför USA och dessutom sålde fler datorer än IBM i Frankrike. Apple-chefen John Sculley blev så imponerad av Gassée:s framgångar så 1985 hämtades den lätt excentriske fransmannen över till huvudkontoret i Cupertino för att sedemera ta över Macintosh-divisionen efter Steve Jobs som efter att han kommit på kant med i princip hela företaget placerats i frysboxen och till slut lämnat företaget för att starta NeXT. Gassée visade sig snabbt vara en udda fågel hos Apple, som under John Sculley hade förvandlats till ett mer affärsmässigt företag där cheferna förväntades bära kostym på kontoret, dök Gassée allt som oftast upp i

jeans, skinnjacka och med ett örhänge i ena örat. Där Jobs förordade en sluten, elegant och minimalistisk Macintosh var Gassées ståndpunkt raka motsatsen – en Macintosh skulle utstråla kraft och manlighet för att på så sätt gå hem hos företagskunderna. En Macintosh skulle kunna byggas ut med expansionskort som i en vanlig PC, och om det var en enda sak som Gassée hade gemensamt med Jobs så var det hans motstånd till att licensiera ut MacOS till tredjepartstillverkare av Mac-kompatibla datorer som exempelvis Power Computing. Om man bortser från Newton, som var ett projekt som i hemlighet initierades av Gassée, så var Macintosh II ett bra exempel på en Macintosh som togs fram direkt på Gassées instruktioner om hur en Macintosh skulle vara. 1988 hade Gassée även tagit över ansvaret för Apples marknadsföring och varje dag när

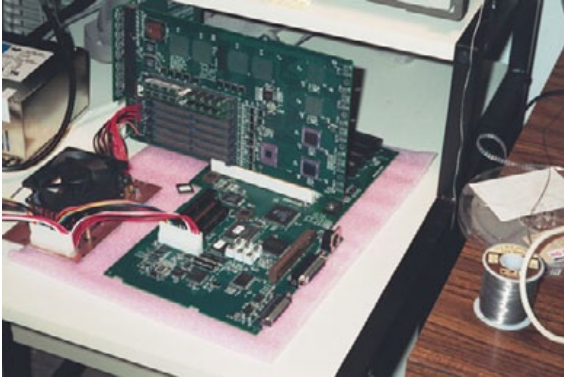
hans Datsun (eller Nissan som vi kallar dem här i Europa) 280Z med nummerplåten "OPEN MAC" parkerade utanför Apples huvudkontor växte ryktet allt starkare att han var ute efter Sculleys jobb som överkucku på ett allt mer krisande Apple. Det dröjde givetvis inte länge innan Sculley började dra öronen åt sig och inte ens en demonstration med en bunt Apple-anställda för att få behålla Gassée, som blivit en riktigt populär chef med sin avslappnade stil och uttryck som "*That makes my nipples hard!*" bevekade Sculley och styrelsen som i mitten på 1990 sparkade ut Gassée från Apple för gott.

"United Technoids Inc"

Gassée hade inga planer på att sitta och rulla tummarna utan i slutet på 1990 startade han företaget Be Inc tillsammans med Steve Sakoman, mannen som utvecklade Newton på order från Gassée och slutade på Apple i princip samtidigt som Gassée innan Newton hade släppts till försäljning. Tillsammans med Gassée började funderingar och planer att formaliseras runt en ny datorplattform, bestående av både en ny datorplattform såväl som ett nytt operativsystem som skulle konkurrera med Commodore:s Amiga som fortfarande var en het multimediatator på den amerikanska marknaden.

Gassées namnförslag för företaget var "*United Technoids Inc*", vilket Sakoman inte gillade. Istället satte sig Sakoman med ett uppslagsverk och ett par dagar senare hade namnet Be klubbats igenom av de två grundarna. Formellt sett var det Gassée som grundade Be Inc och med kapital från ingen

annan än Seymour Cray, grundaren av Cray Computers och en passionerad Macintosh-användare, i ryggen så satte Sakoman tillsammans med Erich Ringewald och Bob Herold, som båda slutade på Apple i slutet på 1990, igång med de första prototyperna av det som skulle bli företagets kortlivade dator, BeBox. De första prototyperna byggdes på

AT&T:s Hobbit-processor, samma processor som Sakoman byggde Newton-prototyperna på. Be hade vid den här tidpunkten fortfarande inget kontor utan alla anställda i företaget arbetade hemifrån, allt för att hålla kostnaderna nere och hålla projektet så hemligt som möjligt.

1991 började Be Inc ta form allt mer. Företaget började utvärdera olika operativsystem för att köra på företagets datorplattform där ett operativsystem vid namn Chorus OS kom närmast att bli det operativsystem som Be valde för BeBox, men Sun Microsystems köpte upp Chorus OS och det blev i sin tur grunden till Java OS vilket lämnade Be till ett enda val: att utveckla ett eget operativsystem. Och där föddes BeOS.

Katastof och nya möjligheter

Fram till Juli 1994 byggde BeBox på två AT&T:s Hobbit-processorer. Då slog katastrofen till – AT&T beslutade att sluta tillverka Hobbit-processorn och även om Be fortfarande var flera månader från att släppa BeBox till marknaden så innebar ett byte av arkitektur ändå enormt mycket arbete. Efter att ha utvärderat Intel:s dåvarande alternativ på marknaden, 386- och 486-processorn, så föll valet på PowerPC 603-processorn. Anledningen var enkel – 603:an leverade tillräckligt mycket kraft till ett lägre pris än vad Intels 386- och 486:or, som i mångt och mycket var jämförbara med 603:an i prestanda, en processor som

Apple för övrigt använde i Power Macintosh 5200LC och 6200-modellen av samma produkt.

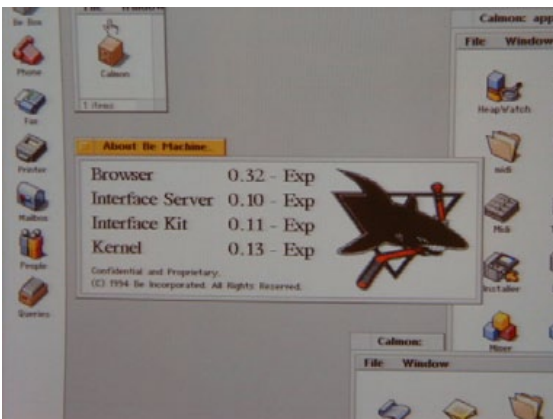
Det fanns dock ett problem med PowerPC 603, och det var att processorn inte var byggd för att köras i en konfiguration där fler än en processor satt i maskinen. Steve Sakoman och hans manna löste dock med en kombination av hårdvara och mjukvara lösa problemet och lyckades producera en BeBox med dubbla PowerPC 603-processorer. PowerPC 604-processorn hann lanseras på marknaden och var mer anpassad för att köras i en flerprocessorkonfiguration men Be hann aldrig sätta en BeBox i produktion med den processormodellen. Däremot fick Be ordentlig användning av sina kunskaper om PowerPC när de senare anpassade BeOS för Apples G3- och G4-maskiner. Mer om det litet senare.

“One processor per person isn’t enough”

I början av 1995 så var läget kärvt för Be Inc, men ännu en gång lyckades Gas-sée rädda företaget och arbetet med PowerPC-modellen av BeBox fortsatte. Be valde att sätta in vanliga ISA- och PCI-kortplatser i BeBox, främst för att spara pengar och låna tekniken från den redan existerande PC-standard. Namnet BeBox hade i början av 1995 ännu inte spikats, utan maskinen kallades internt The Be Machine under en period, vilket också syntes i en tidig version av BeOS från 1994. Den första Hobbit-baserade maskinen fick senare smeknamnet Be-1

och den PowerPC-baserade efterföljaren Be-2, men till slut så blev det BeBox som fastnade internt och det blev också namnet som Be valde när maskinen skulle marknadsföras.

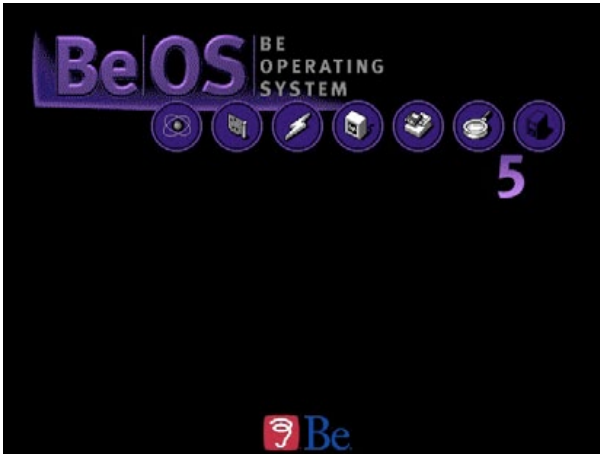
Utvecklingen av BeOS fortsatte på de Hobbit-baserade maskinerna tills att PowerPC-modellerna var

färdiga. Tack vare att operativsystem och applikationer relativt enkelt kunde kompileras om så gick plattformsbudet riktigt smidigt. Ytterligare utvecklare anställdes och en av dem var Brad Taylor som snabbt blev väldigt populär bland de andra utvecklarna då han styrde upp en TCP/IP-stack för BeOS och porterade över FTP-programmet till operativsystemet, vilket gjorde att utvecklarna nu slapp dela filer med varandra via disketter.

I slutet på 1995 var det dags att lansera BeBox. Med sloganen “*One processor per person isn't enough*” fick man in en breddside värd namnet på både Wintel-plattformen och Macintosh som båda kämpade med att fungera vettigt med flera processorer under motorhuven. Varken Windows 95 eller MacOS var byggd för att hantera SMP (Symmetric Multi Processing) utan i fallet Windows 95 var det bara att glömma. Windows NT 4 stödde SMP men det krävdes ordentliga fulhack på hårdvarunivå för att det skulle fungera bortom fyra processorer (Unisys hade på den här tiden en PC-server med åtta processorer, men eftersom bussen som processorerna kommunicerade över var så långsam fick

de processorer som satt längs ut på bussen väldigt sällan något att göra) och det var först i och med Windows 2000, lanserat fem år efter BeBox och BeOS, som SMP faktiskt började fungera ordentligt. Under MacOS fanns det i sig inget direkt stöd för SMP, utan applikationerna måste vara specialskrivna för att stödja det. Photoshop var ett exempel på en sådan applika-

tion som fick skrivas om för att det skulle fungera.

Lanseringen av BeBox skulle ske på *Agenda '95*, en mässa för tungviktare i IT-industrin. Gassée hade motvilligt gått med på lanseringen, mycket tack vare att Be åter behövde mer pengar och hans oro visade sig senare vara obefogad. För andra gången i Agendas historia fick en produkt stående ovationer från sin publik, och den produkten var BeBox. Trots att BeOS kraschade lite då och då under demonstrationen blev de tidigare så iskalla investerarna nu otroligt intresserade av att hålla in pengar i bolaget. Innan året var slut hade Be levererat över 100 BeBox-maskiner till ivriga köpare och som kronan på verket etablerades *newsgruppen comp.sys.be*.

I april 1996 fick Be äntligen in 14 miljoner dollar i investeringskapital och bolaget kunde återuppta tillverkningen av BeBox, som tillfälligt fick stoppas för att bolaget inte kunde betala sina underleverantörer. Be lyckades också skriva kontrakt

med en annan underleverantör som nu tillverkade och paketerade maskinerna på plats, istället för som tidigare där personalen på Be själva fick montera ihop maskinerna själva. Initialt gick det dock inget vidare med kvaliteten på maskinerna och Be fick anställa en person som enbart hanterade problemet.

Bee Ohh Ess

BeOS hade ännu inte fått sitt namn men efter en tävling fick allmänheten komma med förslag och *The Be Operating System*, BeOS, blev det vinnande förslaget vilket spikades i början av 1996. I Augusti samma år uppgraderades BeBox till dubbla 133Mhz PowerPC 603e, alltså samma hårdvara som den tidigare modellen men där processorerna skrämts upp från 66 Megahertz. Detta blev också den enda uppgraderingen av BeBox, trots att Be lovade en framtida version med fyra processorer.

Hur kunde då Be lova detta, i synnerhet med tanke på vilka problem Wintel-plattformen och Macintosh hade med flera processorer? BeOS var byggt från början för att hantera flera processorer och digitala mediafiler, och eftersom att Be själva stod för hårdvaran kunde de också själva skapa de förutsättningar som krävdes för att detta skulle fungera bra. Kombinationen BeBox och BeOS skrämde inte helt överraskande slag på konkurrenterna, främst Microsoft, som började slipa knivarna lite försiktigt och bestämde sig för att hålla koll på vad Be pysslade med. Apple gjorde det också, men av en annan anledning som vi snart återkommer till.

1997 lades tillverkningen av BeBox ned. Precis som med Steve Jobs företag NeXT så var inte hårdvara vägen till framgång, då Wintel-dominansen var alldeles för stark. Än så länge hade Macintosh och MacOS inte räknats ut utan ansågs vara en konkurrenskraftig plattform varför Be bestämde sig för att portera BeOS till Macintosh.

Givetvis fanns det en baktanke med detta. Jean-Louis Gassée hade fram tills att Apples köp av NeXT offentligjorts förhandlat med Apple om att de skulle köpa Be och använda BeOS som sitt nästa operativsystem för Macintosh, något Apple var i desperat behov av efter det ena misslyckade försäket efter det andra att själva ta fram en ersättare till det nu föråldrade Mac OS. Gassée spe-

lade högt och krävde 200 miljoner dollar för sitt bolag och för Be OS, som vid den här tidpunkten knappast kunde kallas ett färdigt operativsystem. Apple bjöd 125 miljoner dollar och hade Gassée tagit det budet hade så otroligt mycket mer kunnat se annorlunda ut idag, både när det gäller vad vi kör på våra Mac-datorer och givetvis också iOS, iPhone, iPad och så vidare.

Apple vände sig istället till Steve Jobs och gjorde affär - 429 miljoner dollar senare hade NeXT sålts till Apple och NeXTSTEP blev det operativsystem som Apple skulle bygga sin framtid på.

Kalldusch

Att detta blev något av en kalldusch för Jean-Louis Gassée, som knappast var en nära vän till Steve Jobs (Gassée var bidragande till att Jobs fick sparken från Apple 1985) kan knappast betonas starkt nog. Att Jobs skulle få sin hämnd mot Gassée visste den energiske fransmannen inte ännu.

När Apple precis fått tillbaka Steve Jobs som konsult till VD och styrelse efter att Apple köpte NeXT, tillät Apple än så länge tredjepartstillverkare att tillverka och sälja egna Macintosh-kloner på licens. Dessa maskiner var främst de maskiner som Be och Gassée fokuserade på för BeOS. Ett avtal skrevs med Power Computing, den mest framgångsrika klontillverkaren som skickade med en installationsskiva med BeOS med varje såld maskin. Allt eftersom försäljningen av Mac-klonerna ökade så gjorde också antalet användare och utvecklare för Be OS och under 1997 ökade utvecklingstakten för operativsystemet av det nu 55 man starka Be. Preview Release 2 släpptes i oktober samma år och när kalendern visade 1998 så drömde Be till med nästa chock: Version 3 av BeOS skulle nu stödja Intel-plattformen.

Detta var ett svar på att Apple efter att Jobs i mitten på 1997 fått Gil Amelio sparkad som VD och styrelseordförande satte P för licensprogrammet, som nu hade växt till drygt 150 000 sålda klon-mac:ar per år, vilket var tillräckligt

för att krisdrabbade Apple skulle märka av det i sin egna försäljningsstatistik. Vidare ströp Apple tillgång till den dokumentation av nya Macintosh-modeller som Be behövde för att anpassa BeOS till dem, varför det blev allt svårare för Gassées mannar att leverera till Mac-användarna. Budskapet från Cupertino var glasklart: en datortillverkare, ett operativsystem.

Hårdvarustödet för Intel-plattformen var till en början begränsat. Få ljudkort och grafikkort stöddes, och de enda nätverkskort som fungerade var antingen den ökända NE2000-standarden (vilket innefattade en rad olika kort av varierande kvalitet) eller det råstabila 3Com 3C509, ett närmast legendariskt nätverkskort för ISA-standarden som för övrigt också NeXTSTEP 3.3 för Intel stödde.

När Be nu hade en till synes öppen och fri plattform att utveckla för så stampade man gasen i botten och antalet utvecklare och applikationer ökade

markant, och antalet användare lät inte vänta på sig. Men det stora genombrottet lät ändå vänta på sig och när Be började prata samarbete med den japanska PC-tillverkaren Hitachi om att sälja deras PC-datorer med BeOS förinstallerat så visade Hitachi först intresse men avböjde sedan plötsligt.

Flera andra stora tillverkare av datorer uppvisade samma beteende och inte helt överraskande låg Microsoft bakom påtryckningarna, precis som de gjorde när exempelvis Dell ville börja sälja PC-datorer med Linux förinstallerat. I juni 1999 släpptes BeOS version 4.5 för både Power PC och x86-plattformen. Stödet för Power PC-plattformen var numera begränsat ett par nyare PowerBook-modeller och äldre Macintosh- och Power Computing-modeller. x86-sidan fungerade det mesta med numera och undertecknad minns fortfarande chocken som flera åskådare uppvisade när BeOS demonstrerades på en ganska normal 486-baserad PC med åtta megabyte internminne. Flera animerade fönster samtidigt, ett filmklipp spelades upp och 7-8 MP3-låtar kunde spelas samtidigt utan att något hackade eller hängde sig och det fanns bokstavligen talat inget operativsystem för varken Macintosh eller x86-maskinerna som klarade av detta (det skulle dröja tills Mac OS X ens var i närheten) och det började allt mer gå upp för omvärlden att BeOS var ett operativsystem som var utvecklat helt med digital media i fokus.

Microsoft var inte dummare än att de förstod att digitala media och dess koppling till Internet var framtiden och drog nu åt tumskrubarna ordentligt på alla PC-tillverkare som ville inkludera Windows på sina datorer och fick dem att vända BeOS i ryggen. Vägen till att snabbt få ut BeOS till allmänheten var nu stängd. Nästa version, 5.0, släpptes i två varianter, en gratis nedbantad version som gjorde tillgänglig för alla via Internet, och en Pro-version där allt godis ingick. Om någon trodde att BeOS var en död plattform dagen innan version 5 lades upp av Be för nedladdning så trodde de annorlunda ett dygn senare. Och två och tre dygn senare också. Intresset var så enormt från allmänheten så Be:s egna webbserver krashade totalt. Varje ny webbsajt som tillhandahöll BeOS 5 Personal Edition, som gratisvarianten hette, fick omedelbart så mycket

tryck på sig så servern gick på knäna direkt.

Detta var dock inte nog. Be fokuserade nu på att få in pengar, snabbt, och levererade en omhackad version av BeOS till Sony och deras eVilla, en internetdator som lades ned efter tre månader på marknaden. När ingen annan utväg fanns så fick Be i slutet på 2001 finna sig i att sälja alla sina rättigheter till Palm för 11 miljoner dollar. Året efteråt stämde Be Microsoft för att de missbrukat sin ställning och dessutom saboterat Be:s börsintroduktion. Det hela gjordes upp utanför domstol där Be fick 23,2 miljoner av Microsoft som plåster på såren.

Arvet efter BeOS

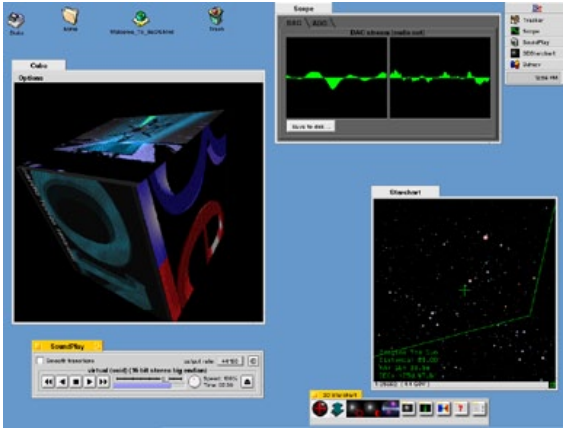
När Be sålde av sina rättigheter till Palm så ingick givetvis källkoden till BeOS. Palm använde delar av källkoden från BeOS till Palm OS Cobalt, efterföljaren till Palm OS, där Palm bland annat drog nytta av flerprogramskörning, minnesskydd och en modern hantering av multimedia från BeOS.

Det fanns betaversioner av BeOS som läckte ut på Internet efter att Palm gjort affär med Be och i dessa betor finns det spår av förbättringar av nätverksstacken i form av nya BeOS Network Environment (Bone), som verkligen behövde ses över, och förbättringar i det grafiska gränssnittet.

BeOS levde dock vidare i ett antal andra produkter. Rolands videoredigerare Edirol DV-7, Tascams digitala inspelningslösning SX-1, iZ Technologys hårddiskbaserade inspelningslösningar RADAR24 och Radar V och flera andra innehåller mer eller mindre modifierade versioner av BeOS 5, och gemensamt för dem alla är att de hanterar digitala medier, bild eller ljud.

HaikuOS är ett projekt baserat på öppen källkod som helt bygger på att skapa en fri, laglig och modern version av BeOS och arbetet flyter fortfarande på riktigt bra och rekommenderas varmt om du vill uppleva hur BeOS var att använda.

Det fanns också ett företag som försökte sko sig på BeOS på ett mindre

lagligt sätt. Tyska YellowTAB lanserade ZETA, ett kommersiellt operativsystem baserat på BeOS 5.1. När jag sprang på YellowTAB första gången så var det på CeBIT-mässan där de dyrt och heligt lovade att jag skulle få en testversion att testa i Datormagazin där jag då arbetade som testredaktör. Det dröjde över ett halvår tills en CD levererades med ZETA och det visade sig ganska di-

rekt att detta var BeOS rakt av fast YellowTAB hade bytt ut några logotyper och lite namn här och var och försökt portera ett antal drivrutiner för grafikkort och ljudkort från Linux. Vad värre var så byggde denna release på den stulna källkoden av den kommande versionen av BeOS, version 6, som i bästa fall var att betrakta som en alphaversion och buggarna var därför åtskilliga. YellowTAB tog duktigt betalt för ZETA och var däremot inte särskilt duktiga på att prata om hur det låg till med rättigheterna runt källkoden. Access Co, som köpte PalmSource och därmed äger rättigheterna till BeOS, meddelade senare att YellowTAB inte hade några rättigheter att sälja Zeta och produkten försvann från marknaden tillsammans med företaget bakom den. Lika bra så.

Vilket arv lämnar då BeOS? Förvånansvärt lite om man inte tittar lite mer på djupet.

Apple har med Mac OS X satt agendan för hur ett modernt grafiskt gränssnitt ska se ut och Microsoft gör sitt bästa för att hänga med. Det enda man egentligen kan tillskriva BeOS är att operativsystemet drev fram stöd för flera processorer och en effektivare hantering av digitala medier hos både Windows och Mac OS X. Och det räcker gott för mig.

***Fotnot:** Jag har vid flera tillfällen försökt kontakta Jean-Louis Gassée för att få ställa några frågor om Be och BeOS men han har inte svarat på mina förfrågningar.*

Länklista

The BeOS Bible av Scot Hacker. Utdrag ur den fantastiska boken. Kan du inte få tag i den så kan du läsa valda utdrag här: <http://www.birdhouse.org/beos/bible/bos/main-scot.html?user=&key=&Submit=Go>

The Be Book. Allt du behöver veta för att utveckla för BeOS
<http://www.haiku-os.org/legacy-docs/bebook/>

BeOS PE 5 Max. Maxad version av gratisversionen av BeOS 5.
<http://www.beosmaxfiles.org/>

Enkel bokföring + snygg fakturering + överskådliga rapporter + genomtänkt gränssnitt + äkta OS X integration

iOrdning 4

BOKFÖRING PÅ DIN MAC

Ladda hem och testa gratis i 30 dagar på iordning.se

Momssmäll för app-försäljning via App Store

Lever du på att sälja applikationer eller annat via App Store? Då är det dags att ta sig en funderare på hur du ska hantera det i framtiden, för nu vill Skatteverket att du ska betala dubbel moms.

Text: **Joacim Melin**

Skatteverket har nämligen bestämt sig för att momsbelägga all försäljning av applikationer via App Store här i Sverige, trots att Apple betalar moms för sina intäkter i Luxemburg, vilket också framgår av avtalet som alla som säljer via iTunes fått skriva på.

Detta innebär alltså i praktiken att Skatteverket tvingar alla som säljer applikationer via App Store att betala moms två gånger på varje försäljning. Skatteverket anser, inte helt överraskande, att de har torrt på fötterna när de gör så här:

“För försäljning av applikationer finns det ett fåtal stora marknadsplatser som drivs av utländska näringsidkare. För att sälja sina applikationer måste en näringsidkare som utvecklat en applikation samarbeta med dessa marknadsplatser. Privatpersoner som vill köpa och ladda ned applikationer måste göra detta via de utländska näringsidkarnas marknadsplatser.”

Från mervärdesskattesynpunkt är en försäljning av en applikation ett tillhandahållande av en elektronisk tjänst. Tjänsten beskattas i Sverige om den är omsatt inom landet. Avgörande för bedömningen av var en tjänst är omsatt är i vilken egenskap de utländska företagen (företrädare för marknadsplatserna) agerar.

Skatteverket har tittat på flera av de avtal som för närvarande finns vid försäljning av applikationer via de ledande marknadsplatserna och där applikationerna har utvecklats av någon annan än de utländska näringsidkare som driver marknadsplatserna. Skatteverket anser att det av de aktuella villkoren framgår att de utländska näringsidkarna medverkar som förmedlare av tjänsterna för de näringsidkare som utvecklat applikationerna och i deras namn. Av avtalen framgår att privatpersonen ingår avtalet om köp av applikationen med den svenska näringsidkaren som utvecklat applikationen. Det framgår också att den svenska näringsidkaren är ansvarig för support och eventuella fel på applikationen, bestämmer priset m.m. Det medför att en svensk näringsidkare som under dessa förutsättningar säljer applikationer till privatpersoner inom EU ska betala svensk mervärdesskatt för omsättningen av tjänsten.”

Skatteverket latar sig inte heller, utan inför redan första Oktober i år.

Tack till Agressive Development, som kommunicerat ut detta mycket bra till sina kunder där Macpro Magazine är en av alla publicister som drabbas hårt av detta.

Vi håller vidare koll på denna fråga, var så säkra.

“Newsstand ingen konkurrent för Qiozk”

The screenshot shows the Qiozk website interface. At the top, there is a navigation bar with links for "Qiozk", "tidningar", "support", "kontakt", and "förlag". A search bar and a "Skapa Qiozk-konto" button are on the left, while "E-mail: joacim@melin", "Password:", and "Logga in" are on the right. A red "Q" logo and an "AppStore" badge are also visible.

The main content area features a large advertisement for "Macpro Magazine i iPad 22 kr". The ad includes a tablet displaying the magazine cover with the headline "Apple efter Steve Jobs" and a list of topics: "iOS 5", "iCloud", "MacBook Air 13\"", "Mac Mini Server", "Lada Crossover", "eSko N33", "Logitech Tablet Keyboard", and "...och mycket mer". To the right of the tablet, the text reads "Macpro Magazine i iPad 22 kr" and "Sveriges nya digitala tidning för dig som vill använda din Mac, iPhone eller iPad fullt ut. Tips, guider, tester och längslning om aktuella ämnen." Below this, it says "Macpro Magazine utkommer med ett nummer per månad och har en layout som är speciellt framtagna för iPad." and "För mer information, besök www.macpromagazine.se". A red button at the bottom of the ad says "Ladda ner Qiozk på iPhone och iPad".

Below the main ad, there is a section titled "Alla utgåvor av Macpro Magazine" with a red background. It shows a smaller version of the magazine cover and the text "Macpro Magazine Augusti 2011 2011 22 kr i Qiozk" and "Fullspäckat nummer".

Att det går bra för Qiozk råder det ingen tvekan om. Men nu när Apple lanserar iOS 5 och Newsstand så undrar vi: hur ska det gå för Qiozk? Macpro Magazine tog ett snack med Olof Thorén på Aggressive Development för att få reda på mer.

Text: **Joacim Melin**

Qiozk är kanske den framgångsrikaste tidningsbutiken för iPad utanför App Store. Med ett enkelt gränssnitt och en kort startsträcka har Aggressive Devel-

opment attraherat några av landets mest namnkunniga titlar till sin onlinebutik.

Qiozk började våren 2009 med att chefredaktören på MacWorld kontaktade Agressive Development angående ett app-projekt han ville genomföra:

– “Vi hade gjort några trevliga iPhone-appar, bland annat Tagut och Posta och var en av de första svenska app-utvecklarna. Dock kände vi inte så mycket för det föreslagna uppdraget utan tyckte instinktivt att det var mycket roligare att göra en app där man kunde köpa och läsa MacWorld”.

Efter en stunds funderande utökades idén till Qiozk; en app för alla tidningar, stora som små, kända som okända, tillsammans i en och samma app. Agressive Development åkte sedan land och rike runt för att få med alla förlag i Qiozk, vilket var en utmaning då Apple ännu inte lanserat sin iPad utan då var det iPhone som var plattformen Qiozk utvecklades för. När 30 titlar kommit in i butiken så lanserades Qiozk och nu finns där hela 170 titlar att köpa.

Fortsatt dominans för PDF

På frågan om den digitala magazinesmarknaden utvecklats som de trodde, säger Olof att det är ungefär så:

- “Vi trodde att PDF skulle fortsätta vara det dominerande formatet ett bra tag och det var väl ingen kontroversiell tanke. Däremot trodde vi att utvecklingen av dynamiska format med flödande text, video, bildspel och så vidare skulle gå fortare än det gjort”, berättar Olof som menar att de system för den typen av publicering som finns på marknaden idag, exempelvis Adobes publiceringsverktyg för iPad, är för undermåliga och Agressive Development rekommenderar dem inte till sina förlagskunder. Istället tror Agressive Development att framtiden är HTML5 för mer dynamiska publikationer, även om bra verktyg för detta låter vänta på sig.

– ”Inget av de verktyg vi sett är tillräckligt bra för att rekommendera till en traditionell tidningsredaktion. Ett alternativ som finns är att skriva HTML5 själv, vilket innebär att man får lägga om i princip hela produktionsflödet. Det

är helt enkelt inte är möjligt för de flesta redaktioner. Sedan är det svårare med en dynamisk layout än man först tror eftersom man inte kan använda sig av en fast sidbredd. Det handlar oftast om mer än att konvertera mellan format för att resultatet skall bli riktigt bra.” Olof och gänget på Agressive Development tror dock att det är en tidsfråga innan det kommer en vettig lösning för detta, exempelvis om exportfunktionen i InDesign blev mer användbar, något som Agressive Development gärna ser i framtiden då de vill börja fylla Qiozk med dynamiska tidningar så snart det går.

Newsstand ingen konkurrent till Qiozk

Hur ser då Aggressive Development på iOS 5? Är Newsstand en konkurrent till Qiozk? Inte nödvändigtvis, som Olof förklarar utförligt:

– “Vi gillar naturligtvis iOS 5, särskilt bra är det att WebKit äntligen uppraderats och blivit snabbare. Det tråkiga är att nya xCode är långsamt och segt. Fördelen med att ha Interface Builder inuti xCode försvinner då det tar ett par extra sekunder varje gång man bläddrar förbi ett gränssnitt. Interface Builder körs även som egna processer i bakgrunden som lever kvar även när man gått vidare och gör annat. Sedan vill man ju gärna bestämma själv över fönster och kortkommandon, att man inte får det är bara riktigt dåligt. De tekniska nyheter-na är väldigt bra så det är synd att de siktat så lågt vad gäller användarvänlighet, nya xCode känns väldigt icke-Apple på det hela taget”, säger Olof, som också menar att Newsstand inte är en konkurrent till Qiozk utan istället kommer att bli väldigt bra för Aggressive Developments tidningsbutik, då Newsstand enligt Olof i sig är en ganska krånglig lösning.

– ”Att kunna ladda ned sin tidning när appen är avstängd är tex väldigt trevligt. Sedan gör ju vi även tidningsappar för enskilda tidningar eller förlag, vilket det kommer finnas ett större intresse för nu med Newsstand.”

Olof tycker det är bättre att använda sig av Qiozk som rättar sig efter utgivningsdatum och låter förlagen sälja prenumerationer själva.

Ska man enbart använda Qiozk eller som Macpro Magazine ha både en egen applikation i App Store och utgivning via Qiozk? Agressive Development tycker båda lösningarna har sina fördelar, där man i en egen applikation kan skapa en design som är mer unik och inkludera egna funktioner, medan det i Qiozk finns fördelar av att finnas med bland andra tidningar och på sätt hitta nya läsare.

Stockholmskontor och mer fokus för Agressive Development

Göteborgsföretaget Agressive Development har nu öppnat en stockholmsfilial och samtidigt renodlat sin verksamhet till att ägna sig åt två saker - Qiozk och den egna konsultverksamheten för andra kunder, berättar Olof:

– “Vi är för rastlösa för att enbart ägna oss åt en sak hela tiden, men man måste även få lov att fokusera. Därför har vi valt denna mix i verksamheten och det fungerar väldigt bra”

Var företaget är på väg vågar Agressive Development inte sia om, men det är tydligt att affärerna går bra och det finns massor med intressanta projekt att sätta tänderna i under hösten, utöver flera spännande nyheter i Qiozk som kommer att lanseras under resten av 2011.

Apples fortsatta hån mot företagskunderna

iTunes Gift Cards for business.
Say it with a song.

The gift of music — and more.

Whether they're gifts, promotional incentives, training tools, or rewards for a job well done, iTunes Gift Cards are sure to please anyone. Give iTunes Gift Cards and let recipients find, download, and sync whatever they want, whenever they want, on the iTunes Store.

To place an order:

Call 866-654-3309 or email
volumeitunes@group.apple.com

What is the iTunes Store?

The world's #1 online music and video store.

- Offers movie rentals, movies, TV shows, podcasts, audiobooks, iPod games, music videos, and millions of 99¢ songs.
- Works for both Mac and PC users and on all iPod models.

How do iTunes Gift Cards work?

Go from iTunes Gift Card to iPod and iPhone — anytime, anywhere.

- Redeem on the iTunes Store using each card's unique code — no credit card required.
- Shop for movies, audiobooks, games, applications, and more.
- Sync to your iPod or iPhone and enjoy.

iTunes Gift Cards come in convenient 50-packs of \$10, \$15, \$25, or \$50 denominations and are shipped free.

Som vi vid flera tillfällen tidigare tagit upp så är det inte enkelt att vara företagskund. Ingen specificerad moms på kvitton, löften om specialkonton på iTunes, App Store och Mac App Store som aldrig uppfylls när vi pressat Apple om mer uppgifter har vi mötts av tystnad.

Text: Joacim Melin

En läsare hörde av sig till redaktionen för att dela med sig av sin frustration. Han har bett mig att inte uppge hans namn eller vilket företag han arbetar för då han är orolig för hur relationen mellan hans arbetsgivare och Apple kan utvecklas i framtiden.

Olle, som vi kan kalla honom, arbetar på ett stort lärosäte i södra Sverige, och hörde av sig till Macpro Magazine och berättade om sina kontakter med Apple. Bemötandet från Apple har varit ganska arrogant och de har förklarat för Olle och hans kollegor vilka alternativ de har vid volymköp vid exempelvis Final Cut Pro X:

– “Det ena är att vi ska köpa en volymlicens på minst 20 stycken. Detta är ju inte alls aktuellt när det för närvarande är två användare som vill ha det. Och att gå ut och göra en förfrågan till 500 mac-användare om någon annan vill ha ett visst program någon vill beställa, är ju ohållbart. Dessutom gäller detta alternativet endast Apples egna programvaror, inte andra program som säljs via App Store eller Mac App Store”, berättar Olle, och fortsätter:

– ”Det andra är att vi ska skapa ett AppleID för varje användare med en tillhörande e-postadress och till detta knyta ett kreditkort som belastas när köp görs. När detta är gjort måste vi ut till användaren, eller användaren komma till oss för att vi måste logga in med detta kontot vi precis skapat, installera programmet för att sedan logga ut. Nästa problem blir när det kommer uppdatering till programmet, då måste vi träffas igen, logga in med det kontot som vi köpte programmet med och sedan uppdatera för att sedan logga ut igen. Vi kan ju inte ge användaren kontouppgifterna eftersom denna då kan köpa program till kreditgränsen tar slut”.

Administrationen runt detta blir snabbt ganska ohållbar. Vilket kreditkort som använts till vilket konto, vem som kör vilken version och så vidare blir snabbt en salig röra. Olle menar att Mac App Store är jättebra för hemanvändare, men för företagskunderna är det en mardröm. Alternativen då? Det finns inga, om man inte vill köpa programmen direkt från utvecklarna i någon form av volymlicens. Men hela poängen med att handla via App Store är att

man får en enda plats att köpa och uppgradera sina applikationer från, och det är värt mycket även för små IT-avdelningar på små företag.

Vi har som nyss nämnts tagit upp Apples hantering av företagskunderna i App Store, och nu verkar det som att företaget kör vidare med samma oflexibla hållning även i Mac App Store. Kvitton utan moms specificerat är, tyvärr, bara en försmak på vad som väntar om man som företagskund vill nyttja dessa tjänster. Apple har en del program för de företag som vill köpa Apples produkter och ge bort dem som gåvor (presentkort på iTunes, eller särskilda ingraveringar på en iPad är några exempel), men information om hur företag ska handla på App Store eller Mac App Store finns inte.

Vi har vid återkommande tillfällen ställt frågan till Apple om hur man får tillgång till de specialkonton som de lovat ska finnas, men inga svar har kommit. Vi kommer att fortsätta fråga, var så säkra.

Annons

<Din applikation här>

Mångårig erfarenhet av utveckling
i Objective-C och Cocoa

Nu även iOS

 STENBERG IT

<http://stenbergit.se>

Hemma hos **iPhoneservice**

Varit ute på stadens etablissemang och slirat? Kanske vaknade du upp dagen efter och hittar din iPhone med ett krossat glas i fickan, eller så har ungarna använt den som hockeypuck när de ska göra upp ute på gatan? iPhoneservice är ett av de företag som hjälper dig.

Text: **Joacim Melin**

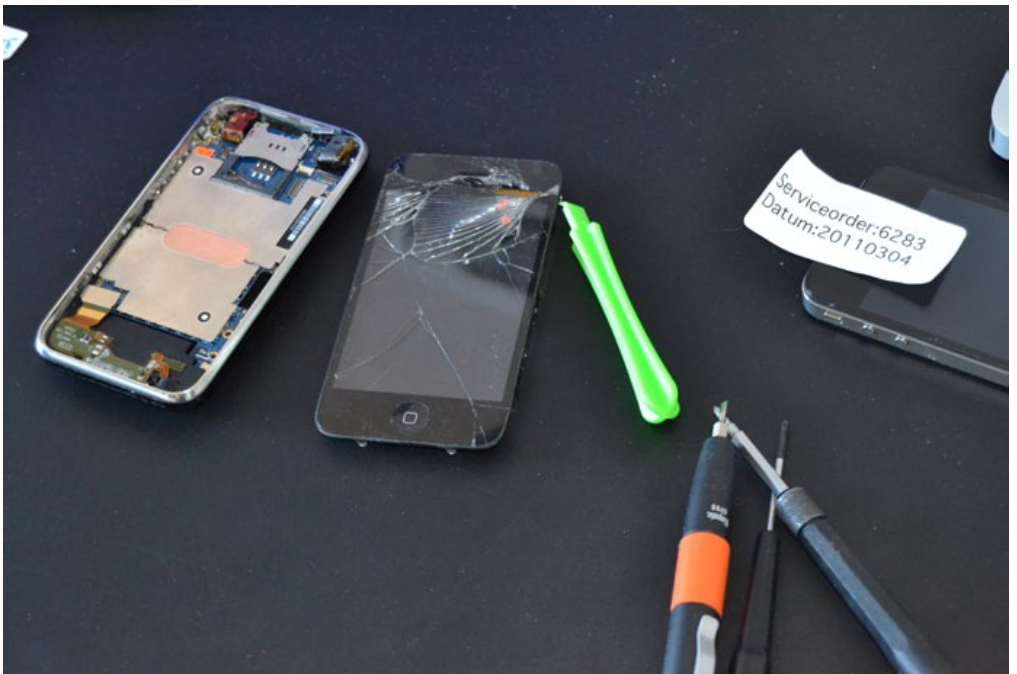
Foto: **Stefan Olofsson**

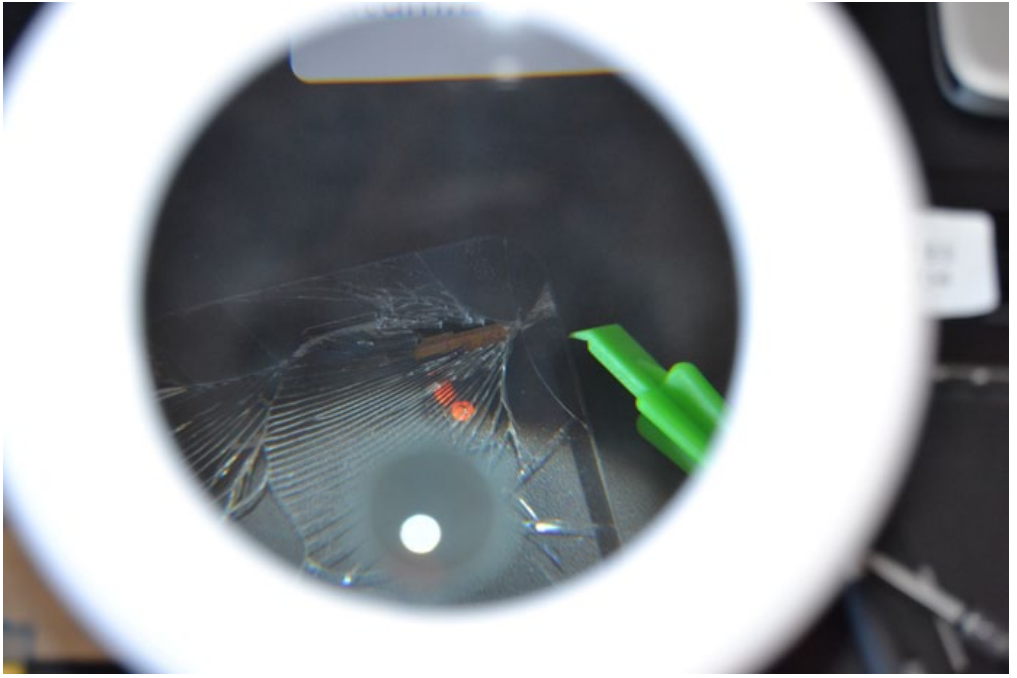
Tidigare innebar det rena döden om glaset på din iPhone var krossat. Att gå till närmaste telefonbutik och möta kommentarerna från personalen om att det inte gick på garantin, hur dyrt det blev och du haft en "himla otur" blev lätt lite störande med tanke på att många av oss idag är helt beroende av sina smarta telefoner. I mitt egna fall var det skärmen som gick sönder, inte glaset, och trots att säljaren på The Phone House var helt säker på att det inte skulle gå på garantin och till och med drev med mig inför resten av personalen, när jag stod och tittade på, så ersatte Apple telefonen med en ny.

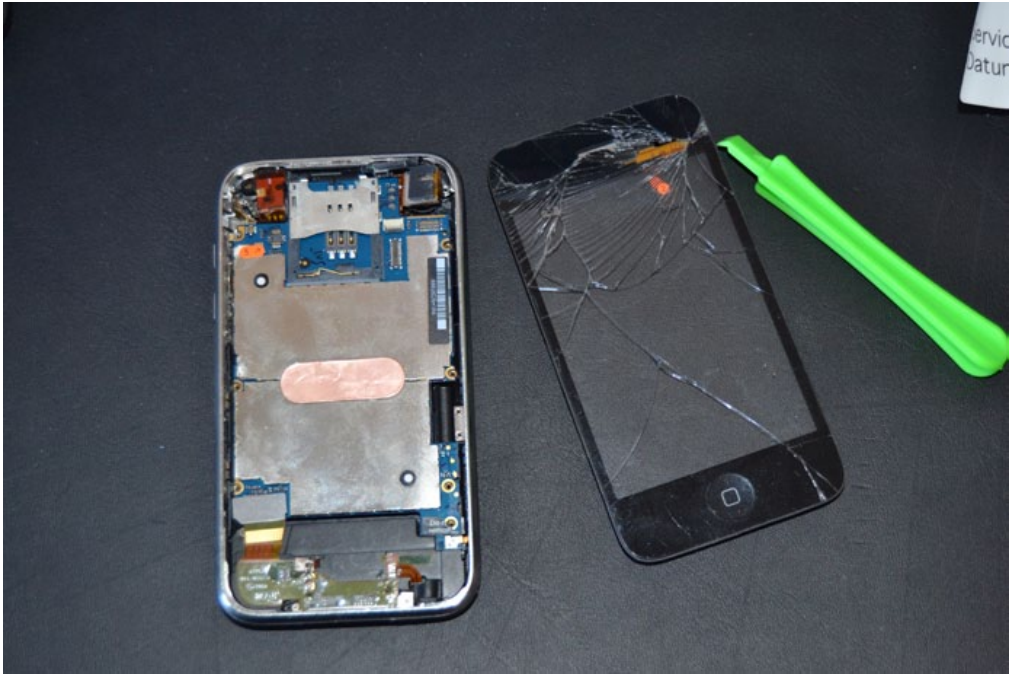
Alla har dock inte sådan tur. Men lyckligtvis är det numera billigare än vad man kan tro att få glaset bytt på en iPhone. Stefan Olofsson driver företaget iPhoneservice och för några hundralappar kan man skicka telefonen till honom och inom några dagar ha fått tillbaka den med ett nytt glas eller annan del utbytt som tidigare strejkat.

Staffans verksamhet kan se minimal ut, men det krävs egentligen inte mer än detta, utöver ordentliga kunskaper i elektronik, ett par stadiga händer, bra utrustning och en rejäl slev med tålmod för att hålla på med den här typen av arbete. Vi låter bilderna tala för sig själva så ser ni några exempel på hur det kan se ut när en exempelvis en iPhone 4 kommer in för reparation. Det ser ut som den stoppat en kula innan den landade på Stefans bord, men lyckligtvis kunde Stefan få ordning på telefonen och den är nu tillbaka hos kunden igen i fullt fungerande skick.

Vill du få din telefon reparerad? Kontakta iPhoneservice idag på www.iphoneservice.se.

En sak vi är stolta över är vår skicklighet att sköta projekt.

Från några av våra uppdragsgivare har vi fått höra
att vi är "oerhört strukturerade",
att det är "ordning och reda" på det vi gör och
att man bör anlita oss "så tidigt som möjligt
för att få [vår] syn på arbetsprocesser".

Vi kallar oss

FLEECELABS

och vi utvecklar mjukvara för webb och iOS.

TESTER

MACPRO
MAGAZINE

AO Ally Capellino 15" för Macbook Pro

Vad gör en bra datorväska? Eller vad gör en datorväska dålig? Under många år har jag ställt mig den frågan, eftersom jag likt många andra datornördar aldrig riktigt tycks hitta den perfekta väskan för min dator och vadhelst jag behöver släpa med mig i övrigt.

Text: **Joacim Melin**

Men när jag satt och gjorde julspecialen för Macpro Magazine:s December-nummer förra året så sprang jag på den här väskan. Jag föll, bokstavligen talat,

för den direkt men prislappen gjorde att jag raskt kom på andra tankar och fortsatte använda min gamla slitna Samsonite-väska som jag använt sedan 2005. Sommaren kom och tiderna var bättre och en dag så gjorde jag affär, utan att ens ha tittat på väskan i verkligheten. Kanske inte det smartaste sättet att spendera 1500 kronor på, men sak samma, väskan beställdes från Apple Store och vips så satt jag med den hemma.

Modellen är anpassad för 15"-maskiner, så min 11" Macbook Air och min iPad 2 ryms utan några större problem i den. Utöver det så ryms också visitkort, laddare till datorn, ett Moleskin-anteckningsblock, lite papper, USB-modem och USB-lagringsminnen och tja, ni vet, det där man brukar släpa med sig. Och jag har släpat den här väskan till hotell, på tåg, på flyget, i bilen och in på möten och det är tre saker jag märkt som gjort att den här väskan fungerar för mig.

Det första är färgen. En svart väska är helt värdelös för mig, av den enkla anledningen att det svarta innanmätet förutsätter att alla de saker du har i väskan är vita eller åtminstone inte svarta. Den här väskan är kakifärgad med kanter av brunt skinn, och det är djurhud vi pratar om nu, inte en plastimitation.

Det andra är antalet fack. Min gamla Samsonite-väska hade massor med fack. Det är bra för de som kan hålla ordning och vet var de lägger sina saker. Jag tillhör inte den kategorin utan jag kastar ner grejerna i första bästa fack. Slarver, jag vet, men så är det bara. Den här väskan har ett särskilt iPhone-fodral, för övrigt, som jag måste erkänna att jag inte använder allt för ofta, men i övrigt har den tre fack med dragkedja utöver de interna facken i väskan och det är precis lagom. Fackens insidor är för övrigt i grönt tyg så det är svårt att inte se vad som finns där.

Den tredje anledningen är dess utseende. Jag får komplimanger för den här väskan. Jag ska erkänna att jag köpte den för att jag tyckte den var snygg och för att en väska i en annan färg än svart och i ett annat material än plast (eller något annat syntetmaterial) tilltalade mig. Men när jag går in på ett kundmöte med den här väskan så får jag frågor om den, och det bryter isen direkt och gör resten av mötet till mötets motsvarighet av en räkmacka.

Bomullsmärtningen är mjuk och följsam utan att vara fladdrig. Facket för datorn är vadderat, axelremmens extra vaddering är mjuk och riktigt bekväm utan att vara sladdrig.

Kort sagt, detta är den bästa väska jag haft. Någonsin, och jag har spenderat sköna pengar på allsköns väskor förut (Boblbee, kommer nån ihåg dem? Jodå, haft en sån också. 1600 spenn...) men aldrig varit nöjd. Nu har jag spenderat 1700 kronor på en väska och för första gången är jag faktiskt precis just nöjd. Den är värd varenda krona.

Tillverkare: AO Ally Capellino
Modell: Despatch Satchel för 15" Macbook Pro
Pris: 1 690 kronor
Köp den hos: [Apple Store](#)

Logitech iPad Speaker Stand

Logitech har släppt en mindre bombmatta med iPad-produkter under hösten, och om du inte känner att du fått nog redan så jag kan glädja dig med att jag har 3-4 produkter till som inte hunnit testas ännu. I kommande nummer, således.

Text: Joacim Melin

Men nu tittar jag närmare på Logitech iPad Speaker Stand. En enkel, men snygg basstation för iPad och iPad 2 (fästet kan enkelt justeras beroende på vilken modell du har) och funktionen är enkel: du sätter i din iPad och får en kombinerad laddare och "basstation" med inbyggda högtalare. Ljudet är faktiskt inte oävet, det är inte någon bergsprängare vi pratar om, men det räcker bra för kontoret eller köket. Logitech iPad Speaker Stand är enkel att använda, även om det är lite småknöligt att få en iPad 2 på plats, vilket är tack vare dess rundade

hörn. Gammel-iPad:en är betydligt enklare att få dit. Vill du se på film kan du vrida hela hållaren för din iPad (företrädesvis efter att du satt iPad på plats) och vips så är den i liggande läge istället.

Enkelt, snyggt och genialt. 499 kronor är en helt rätt prissättning och egentligen finns det inte mer att säga om det.

Tillverkare: Logitech
Pris: 499 kronor
Köp den hos: Logitech, med flera

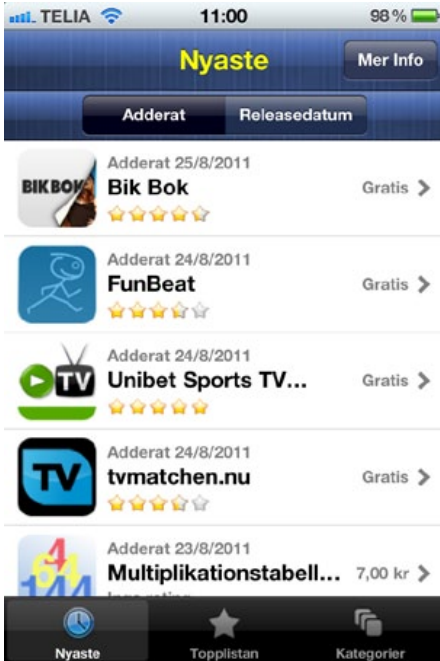
Svenska Apps

Finn svenska guldkorn till din iPhone

Kategorier, genis och topplistor i alla ära men letar du efter applikationer i App Store utvecklade från ett speciellt land går du bet. Är det just svenska applikationer du söker efter finns det nu en lykta i ditt mörker. Denna hjälp kommer i form av applikationen Svenska Apps som självfallet är utvecklad av, en dansk. Frågan är, håller den måttet?

Text: Oskar Eklind

När du har inhandlat Svenska Apps för en numera klassisk sjukrona och startat applikationen möts du av ett upplägg som påminner en del om App Store. En lista med applikationer infinner sig och längst ner på skärmen stoltserar tre ikoner, nyaste, topplistan och kategorier. Valet att använda nyaste istället för senaste är något som jag kan störa mig på. I mina öron låter senaste mer ”professionellt” och nyaste som talspråk. Ordval likt detta gör att mitt helhetsintryck av applikationen försämrars något, vilket dock kan anses vara småaktigt. Klickar du på nyaste får du upp en lista med applikationer som du kan arrangera efter adderat eller releasedatum. Här känner du igen dig från App Store, trycker du på en applikation får du upp info och skärmdumpar och du ser även ett betyg i form av stjärnor. Recensioner och kommentarer får du

däremot klara dig utan och jag hade gärna sett även den funktionen inbyggd i Svenska Apps. Klickar du på priset tas du till programmet i App Store där du kan fullborda ditt köp, en smidig och snygg lösning.

Vidare erbjuder Svenska Apps dig topplistor för gratisapplikationer, de som kostar pengar och en gemensam lista. Ett smart drag att dela upp applikationer utifrån om de är gratis eller inte. Jag blir dock lite fundersam över vad dessa topplistor baseras på. Om vi tar svenskutvecklade applikationen Kul för barn som exempel så ligger den just idag på plats nio i App Store under betalapplikationer. I topplistan hos Svenska Apps finns den inte ens med på topp 30, hur går det till? Detsamma gäller Spotify som hos App Store ligger på plats 19 under gratisapplikationer men hamnar bara på plats 24 i Svenska Apps. Den svenskutvecklade applikationen som har flest nedladdningar på App Store borde även ligga högst upp i topplistan hos Svenska Apps, eller?

Självklart kan du även bläddra efter applikationer i olika kategorier men här saknar jag funktionen att dela upp dem i gratis och betalapplikationer. Att kunna få en topplista i specifik kategori hade också varit att önska. Sökfunktionen lyser även den med sin frånvaro men det är ingen större förlust enligt mig själv. Vet du vad applikationen heter kan du lika gärna söka i App Store.

Dessvärre har jag vissa invändningar angående utseendet i Svenska Apps. I listorna med applikationer ser ikoner som visas upp inte ut att vara anpassade för Retina-Display och skärmdumparna visas i en konstig upplösning. Överlag känns designen billig och är ingenting som står ut positivt. Övre listen går i blått och gult och det ser kanske svenskt ut men är inte heller det särskilt iögonfallande.

Svenska Apps gör vad den lovar, den visar upp svenskutvecklade applikationer och dirigerar dig till App Store. Frekvensen av uppdateringar verkar än så länge vara hög och applikationen förbättras ständigt vilket är ett gott tecken. Mitt helhetsintrycket är dock inte allt för positivt, främst med tanke på utseendet och oklarheten kring topplistorna. Känner du trots allt att enbart svenska applikationer är bra nog kommer Svenska Apps att hjälpa dig finna fler guld-korn.

Utvecklare: Olov Rask

Pris: 7 kronor

Köp den från: [App Store](#)

Denna texten kunde ha försvunnit i ett spamskydd.

Tur att Macpro kör Halon VSP.

Vi tar aldrig, aldrig bort riktiga brev. Det känns självklart, men ändå är vi nästan ensamma om det.

Hur går det till, undrar du. Först och främst måste man kunna skilja på brev och spam. Andra tillverkare använder gratistekniker (men tar betalt för det, så klart) som tittar på brevens innehåll. Vi tittar i stället på volymen som breven sprids i. Det är svårt, men betydligt smartare.

Dessutom tar vi aldrig bort brev i det tysta. Vi är vad man brukar kalla "transparenta", och kan således ge tydliga felmeddelanden till avsändaren. Vi kallar det att "neka" spam, vilket är trevligare än att ta bort brev. Läger man ett brev i karantän slutar det ofta med att det försvinner, utan att någon ser det.

Är vi bra nog åt dig? Låt oss säga så här. Vi är en av få produkter som klarar av trafiken och kraven hos stora webbhotell. Titta gärna på våra referenser. Oddsen är goda för att du kommer bli mycket, mycket nöjd. Dessutom är vi ett svenskt företag, med mycket trevlig support.

HALON
halon.se

LaCie Rugged FW800 USB 3.0

Stryktålig hårddisk med snabba portar

Växelvis klädd i orange gummi och aluminium är den, vilket ungefär är lika spännande som att gå till tandläkaren men det finns tre faktorer som gör den här disken lite speciell. Dessa tre finner du på baksidan - två FireWire 800-portar, vilket vi Macnördar älskar, och en USB 3.0-port, vilket PC-ägarna älskar.

Lacie har dock gjort det överdrivet svårt för sig. Detta är en hårddisk vi pratar om - låt mig koppla in den, formatera den och packa den full med information. Nej, istället har LaCie lagt ett installationsprogram som man först måste köra. Och på Mac:en krävs det att man installerar något som kallas Rosetta för att kunna köra LaCies program, vilket i klartext innebär att programmet är skrivet för PowerPC, en arkitektur i Mac-datorer som Apple övergav för snart sex år sedan. Det är kanske en småsak, vad vet jag, men på en sprillans ny hårddisk så är det inte imponerande, och med tanke på att OS X inte ens har Rosetta längre

så kan det bli något av en kalldusch om du köper denna hårddisk och vill använda dig av LaCie:s installationsprogram. Skulle du tappa den så kan det vara bra att veta att en LaCie Rugged är garanterad att överleva fall på upp till 2,2 meter.

Dock kan det vara bra att tänka på att den här typen av externa hårddiskar sällan är särskilt snabba. LaCie Rugged kunde jag över FireWire 800 kopiera över en 3,7 gigabyte stor fil på strax över en minut, vilket ändå är godkänt. Sekventiella skrivningar är den här disken bra på, medan läsningar är en aning mindre bra, medan det är helt tvärtom när det gäller slumpmässiga skrivningar och läsningar. Prislappen känns lite väl tilltagen, även om disken tå en del stryk.

Tillverkare: LaCie
Pris: 2029 kronor (1TB, 500GB-modeller finns även)
Köp den hos: [PixMania](#)

NETGEAR®

Connect with Innovation™

www.netgear.se

Hur lagrar du dina värdefulla mediasamlingar?

Lagra, dela och skydda med ReadyNAS Ultra. Den digitala hjärnan i det uppkopplade hemmet.

ReadyNAS Ultra-familjen är utvecklad för användare med stora digitala mediabibliotek, såsom musik, foton, video, som behöver maximala prestanda för att köra krävande applikationer. Perfekt för mediaentusiaster som söker en snabb, prisvärd lagringslösning av hög kvalitet, för att lagra, dela och skydda alla sina värdefulla mediasamlingar.

- ReadyNAS Ultra finns med 2, 4 och 6 diskplatser.
- Extrema prestanda för krävande applikationer.
- Första hemma-NAS-lagringsenhet med funktioner för iSCSI
- Körs på senaste 1,66 GHz Intel® Atom™-processorn.
- Med smarta mjukvarufunktioner; Orb konverterar filer till optimalt format för streaming till ex. din kompatibla Android-telefon. Skifta låter dig streama lagrad media från din ReadyNAS Ultra till valfri DLNA-enhet – var du än befinner sig.
- X-RAID2™ automatisk volymexpansion - byte av diskar under drift (hotswap).
- 3 års garanti & svensk support.

ReadyNAS Ultra kommer i olika diskufföranden från disklösa chassis upp till 6TB lagringskapacitet. För mer information kontakta din lokala återförsäljare. www.netgear.se eller www.readynas.com

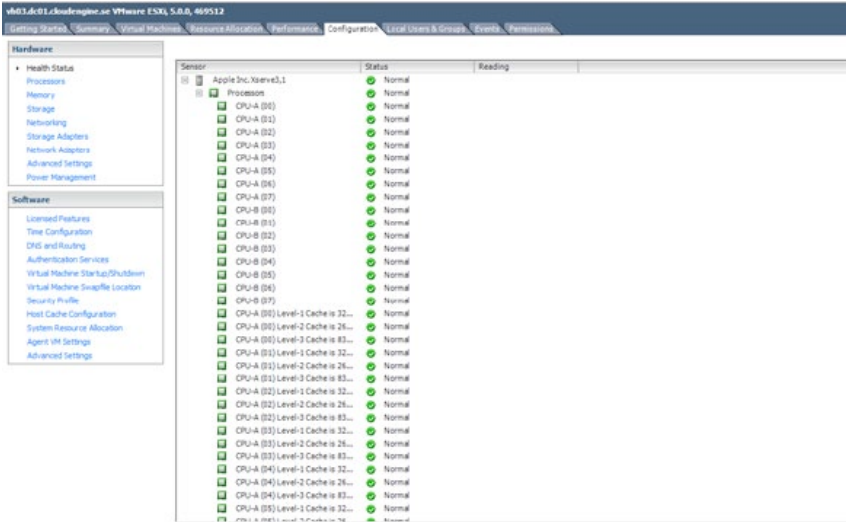

* The 3-year hardware warranty only covers hardware, fans, and internal power supplies, and does not include external power supplies or software. Hardware modifications or customisation void the warranty. The warranty is only valid for the original purchaser and cannot be transferred.

NETGEAR, the NETGEAR Logo and ReadyNAS are trademarks or registered trademarks of NETGEAR, Inc. and/or its subsidiaries in the United States and/or other countries. Other brand and product names are trademarks of their respective holders. © 2010 NETGEAR, Inc. All rights reserved.

VMware Esxi 5 på Xserve

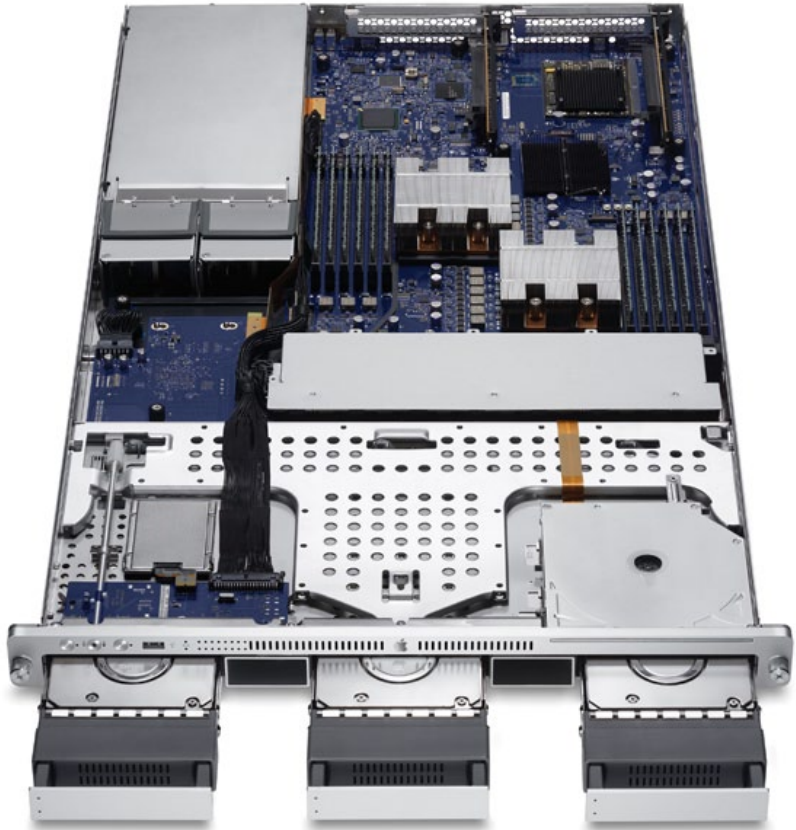
Man kan tänka sig att folket på VMware blev en aning förvånade när de tagit sig besväret att certifiera Xserve för ESXi, och sen lägger Apple ned modellen. Som tur är släppte VMware ESXi 5 som det var. Nu har vi testat det.

Text: Joacim Melin

Det är chockartat, minst sagt. Att boota upp något annat än OS X Server på sin Xserve och se skärmen byta bakgrundsfärg, hålla andan en sekund eftersom det liknar en kernel panic vansinnigt mycket, och sedan andas ut över det faktum att VMware ESXi 5 faktiskt inte bara startar upp ordentligt utan också installerar sig utan större bråk.

Testa, vetja!

VMware ESXi 5 är gratis att köra. Det finns givetvis begränsningar, dock. Stöd för livemigrering av maskiner mellan olika ESXi-maskiner, Vmotion, stöds inte och du får endast ha 32 gigabyte internminne per fysisk processor. Har du en Xserve med två processorer innebär det således maximalt 64 gigabyte internminne innan du får lägga på lädret och betala för dig.

Besök www.vmware.com för att registrera dig och sedan ladda ned ISO-filen med ESXi 5. Du installerar den genom att sätta in skivan i DVD-ROM-

spelaren i din Xserve och hålla nere C-tangenten när du startar upp maskinen, precis som när du ska installera OS X. Du behöver ha tangentbord och skärm anslutet till servern för att genomföra installationen.

Installationsprogrammet använder sig av funktionstangenterna på tangentbordet så ett standardtangentbord från Apple av senaste generation kan kräva att du håller nere fn-tangenten och sedan exempelvis F11 för att F11 faktiskt ska tryckas.

När du väl är installerad märker du rätt snabbt att det behövs Windows för att administrera VMware ESXi 5. vCenter Client heter programmet som rullar snällt på Windows XP eller senare (givetvis fungerar det bra även om du kör Windows under Parallels Desktop eller VMware Fusion). Och du märker också att Apple inte tillåter virtualisering av något annat än Leopard Server och Snow Leopard Server. Men, med detta i åtanke, kan du nu alltså flytta dina tjänster som kräver exempelvis Snow Leopard Server (Software Update Server, iCal, och så vidare) till en virtualiserad maskin och sedan maxa användandet av hårdvaran för att köra Linux, Windows, FreeBSD eller vad du nu får lust med att köra på maskinen. I detta avseende är en XServe med VMware ESXi 5 som vilken annan 64-bitars x86-maskin som helst.

Begränsningar

Det finns förbehåll för hur mycket som stöds i hårdvaruväg dock. Apples egna RAID-kort stöds inte (även fast övervakningssensorerna i servern, som även täcker RAID-kortet, stöds) och diskarna kommer du inte åt så länge de sitter anslutna via RAID-kortet. Tar du ut kortet ur servern och ansluter diskarna direkt till den vanliga kontrollern i servern fungerar det troligen (jag har inte testat detta ännu) men då har du givetvis inget RAID-stöd i VMware vilket i sig är rätt meningslöst egentligen. Nätverksportarna fungerar givetvis som de ska, men FireWire 800-porten stöds antingen inte, eller så vägrar ESXi 5 att befatta sig med diskarna anslutna till porten i fråga. Lamporna på fronten för processorlasten stöds inte heller, vilket knappast är överraskande eftersom de endast gör det om

General	
Manufacturer:	Apple Inc.
Model:	Xserve3,1
CPU Cores:	8 CPUs x 2,26 GHz
Processor Type:	Intel(R) Xeon(R) CPU E5520 @ 2.27GHz
License:	VMware vSphere 5 Hypervisor - Licensed for 2 physical CP...
Processor Sockets:	2
Cores per Socket:	4
Logical Processors:	16
Hyperthreading:	Active
Number of NICs:	2
State:	Connected
Virtual Machines and Templates:	9
vMotion Enabled:	N/A
VMware FVC Mode:	Disabled
vSphere HA State:	Ⓢ N/A
Host Configured for FT:	N/A
Active Tasks:	
Host Profile:	N/A
Image Profile:	ESXi 5.0.0 469512 standard
Profile Compliance:	Ⓢ N/A
DirectPath I/O:	Not supported Ⓢ

du installerar OS X Server. Inte ens klientversionen av exempelvis Snow Leopard innehåller rätt kod för detta, underligt nog.

Stödet för Apples Lights Out Management, alltså deras fjärrstyrningskort för att kunna slå av och på servern och övervaka hårdvaran även om servern är avslagen, stöds inte heller då det kräver OS X Server för att kortet ska konfigureras och aktiveras. VMware ESXi 5 ser det andra nätverkskortet, som man i normala fall konfigurerar för LOM, som ett vanligt nätverkskort vilket i sig inte är fel det heller då man gärna teamar upp båda nätverkskortet för bättre prestanda.

Det viktigaste är att processorerna och internminnet stöds utan omak. I min modell, en dubbel quad-core-maskin på 2.26Ghz med 14 gigabyte RAM, är det ingen överdrift att säga att VMware ESXi 5 bokstavligen talat sjunger på den här maskinen, som kan expanderas till 96 gigabyte RAM, förutsatt att du får tag i minnesstickor med tolv gigabyte ram på styck om du har åtta minnesplatser. I min server, som har 2x8 minnesplatser räcker det alltså med 16 stickor på åtta gigabyte vardera.

Ett andra liv för Xserve?

Apple sålde många Xserves, men inte många nog eftersom de är väldigt sällsynta på begagnatmarknaden. Ett bevis på att de som köper en Xserve inte gärna skrotar den, vilket i sin tur är bra beröm till Apple som lyckades bygga en fantastisk maskin som de inte lyckades få lönsam nog (med Apples mått mätt, det vill säga...).

Får du tag i en så kan den vara värd bra med pengar, dels för att det för eller senare kommer att börja sina på reservdelslagren runt om i världen, och dels för

att det är väldigt kraftfulla och kompetenta servrar. Visst, om du slänger ner 30 lax på en Dell-server så får du en ruggigt kompetent server att köra VMware ESXi 5 på, troligen med bättre stöd för RAID-kort och liknande jämfört med en Xserve av senare modell, men kan du komma över en för anständiga pengar så är det ingen dum maskin. Om du redan sitter på en Xserve och redan nu ser framför dig tiden med Snow Leopard Server börjar lida mot sitt slut och står inför att antingen uppgradera till Lion Server eller kanske att testa andra plattformar, så har du fortfarande god användning för din server.

Leverantör: VMware
Pris: Gratis (om än med vissa smärre begränsningar)
Ladda ned från: www.vmware.com

Macradion

- Din subjektiva sanning

www.macradion.se

Synology DS1511+

Oväntat kompetent SAN från Synology

Hört talas om Synology? Inte? Samma här. Men det är dags att du tar dig en titt på deras grejer. Disk Station DS1511+ är en modell som trots sitt plastiga yttre är fullpackad med finesser.

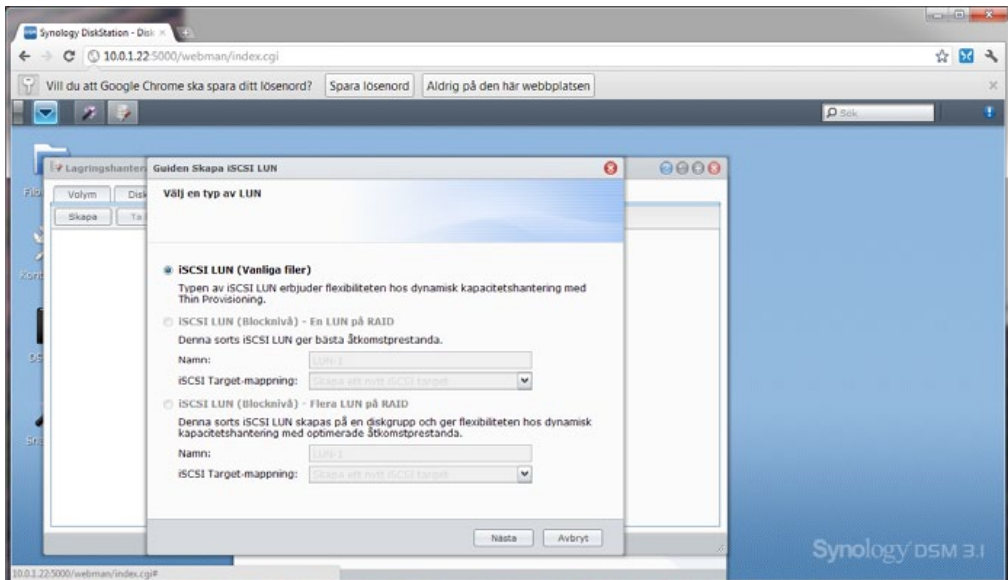
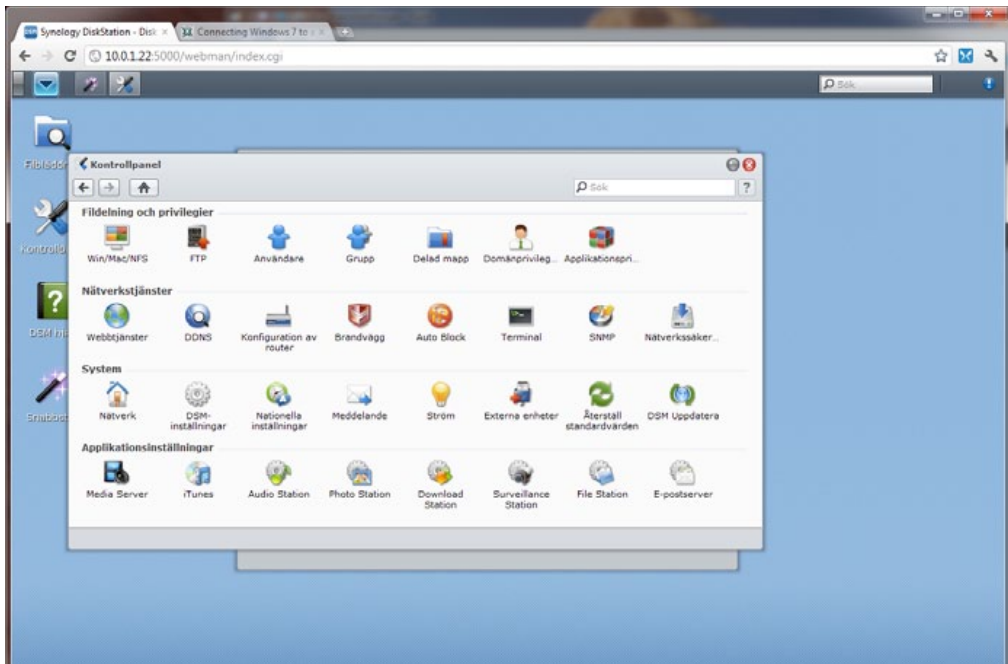
Text: Joacim Melin

Disk Station DS1511+ (jag får med alla till buds stående medel hindra mig själv från att skriva 1541+... gammal Commodore-skada..) bygger på SATA-II-standarden och har plats för fem diskar. Den klarar NFS, CIFS, AFP, Time Machine, iSCSI, har inbyggda servrar för skrivvarhantering, iTunes, e-posthantering, Torrenttankning, webbserver, kameraservert för IP-kameras, mediaserver, brandvägg... ja, ni hajar. Den har funktioner för i princip allt förutom

att mjölka kor och handlar mer chips på fredagkvällen, typ. Problemet med den här typen av lösningar är ju allt som oftast att de vill mycket men det är i princip alltid något som strular. Jag har inte testat alla funktionerna i den här maskinen, utan har istället fokuserat på fildelningsfunktionen via NFS, AFP och iSCSI.

Just NFS och iSCSI brukar vara en särskilt smärtsam upplevelse för NAS-enheter, men mina tester visar att Disk Station DS1511+ i båda fallen fungerar över förväntan. Till saken hör att DS1511+ har två nätverkskort som kan anslutas tillsammans till en switch som kan hantera det, vilket innebär dubbla gigabitlänkar. Detta plus det faktum att DS1511+ överlag har utmärkta prestanda gör att den åtminstone i teorin skulle fungera som ett NAS i en miljö där man vill köra ett par VMware-maskiner över iSCSI. Teori och praktik är dock två helt olika saker och det är alltid svårt att sja om vad som händer när man väl börjar lasta på med just iSCSI-trafik, men de tester jag gjort visar en överföringshastighet vid skrivning på runt 70 megabyte per sekund i ett vanligt

gigabitnät. Och detta till en NAS som utan hårddiskar kostar strax under 7000 kronor exklusive moms.

Skulle de fem diskarna inte räcka till så finns det för övrigt fyra USB 2.0-portar och två eSATA-portar för anslutning av ännu mer hårddiskar. De interna diskarna kan utöver det köras i en rad olika konfigurationer, raid0/1/5/5 + hot spare, raid 6/10 och JBOD.

Detta är en trevlig maskin och kanske den första NAS som jag skulle känna mig trygg att använda själv, efter dåliga erfarenheter med bland annat Drobo. Att Synologys support är helt suverän och erbjuder sig att över internet reparera och återställa data till din NAS är inte heller fel. Definitivt något för stropparna på Drobo att ta lärdom av.

Leverantör: Synology
Pris: 5493 kronor exklusive moms
Köp den hos: [Misco](#)

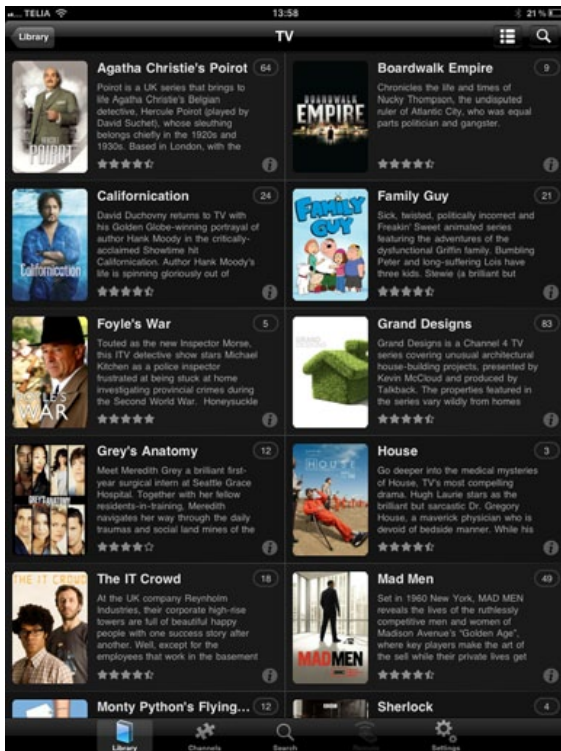
Plex för iPad

Om du funderat på att sätta upp en litet mer kompetent mediacentrerlösning än exempelvis kombinationen Apple TV och iTunes, så är Plex det givna valet.

Text: **Joacim Melin**

Men alla vill kanske inte köpa en särskild Mac för att köra programmet. Lyckligtvis finns det andra vägar runt detta. Plex-projektet har nämligen släppt en

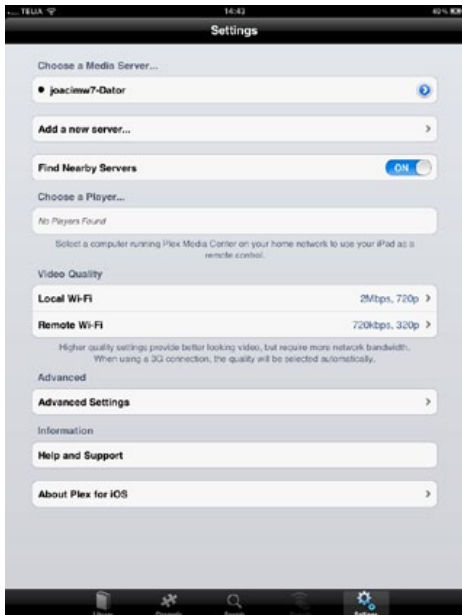

mediaserver för Mac, Windows och Linux. Det innebär att du kan köra servern på en maskin, administrera den via din webbläsare och sedan indexera, ladda ned omslag och information om filmer, musik och TV-program från Internet till din server och den enhet du sedan ansluter till mediaservern får all information därifrån. Det är, kort sagt, en grymt bra lösning. Gratis är den också, vilket inte är tråkigt alls.

Plex för iPad är en applikation på App Store. Den finns även för iPhone och kostar 38 kronor, vilket den är värd. Som du ser på bilderna så fungerar det bara. Faktum är att Plex mediaserver även kan koda om

filmmaterialet så det går att titta på över långsammare anslutningar, exempelvis 3G, vilket gör att du kan ansluta var du än är (förutsatt att du har en iPad 3G, god tacksning och ett generöst tilltaget abonnemang om du inte vill få en fet räkning senare) till din mediaserver hemma och se på film. Mediaservern går för övrigt att skydda med lösenord så inte vem som helst kan sätta sig och glo på din filmsamling, om så önskas. Utan Plex egna mediaserver så är Plex för iPad ganska meningslös, även om det finns andra kanaler du kan se på material via Internet, exempelvis presentationer på TED, Apples filmtrailers, CNET TV, med mera.

Jag installerade mediaservern på en virtualiserad Ubuntu Linux-maskin, anslöt via SMB till min filserver (en Mac OS X Server Leopard) och lade sedan

till mediakällorna till mediaservern. Efter att den tuggat igenom allt och laddat ned information från Internet om allt i min samling så var det bara att starta Plex-applikationen och sätta sig i soffan och glo på en film eller ett TV-program. Det går även att skjuta materialet vidare via AirPlay till exempelvis en Apple TV 2 och vidare till din TV, vilket kan kännas som en omväg men hela gränssnittet i Plex är så oerhört mycket snyggare och trevligare jämfört med det via Apple TV 2 och iTunes så detta är faktiskt ett riktigt bra alternativ till att köpa en Mac Mini för ändamålet, även om det nog är där jag lär hamna till slut.

Tillverkare: Plex Inc.
Pris: 38 kronor
Köp hos: [App Store](#)

Kingston Wi-Drive

Köpte du en 16 gigabyte iPad och börjar få dåligt med utrymme? Då kan Kingstons Wi-Drive vara något för dig.

Text: Joacim Melin

Det finns mycket att gilla med en lösning som Wi-Drive. Det är en ultrakompakt liten hårddisk, med inbyggt WIFI-nätverk, och en vanlig USB-anslutning till din dator. Verkar det virrigt?

Wi-Drive laddas upp och fylls på med data från din dator. Den fungerar således med Windows, Mac OS X och Linux, och i det avseendet är det som vilken USB-hårddisk som helst, fast aningen dyrare. Hela grejen blir dock av-

sevärt mer intressant då man efter att ha pluggat ur den från datorn trycker på strömknappen. Ladda först ned gratisapplikationen på App Store för din iPhone eller iPad och om du sedan i din iPad eller iPhone kollar efter tillgängliga trådlösa nätverk så hittar du ett som heter Wi-Drive. Anslut till det och starta sedan applikationen du just laddade ned så ser du där alla filer du placerade på din Wi-Drive.

Du kan därefter öppna dem, och som socker på kanelbullen kan flera ansluta till din Wi-Drive och du kan på så sätt dela ut filer till flera iPad:s eller iPhones. Via programmet kan du också låta Wi-Drive ansluta till ditt redan befintliga WIFI-nätverk

hemma eller på kontoret för att på så sätt slippa byta WIFI-nätverk din iPad eller iPhone varje gång du vill komma åt Internet alternativt din Wi-Drive.

Låter det bra? Det finns nackdelar. Wi-Drive håller inte batteritiden allt för länge så om du lägger den i väskan och tar upp den ett par dagar senare så kan den mycket väl vara urladdad. Vidare kan du inte skriva data till Wi-Drive från din iPad eller iPhone, och du kan heller inte överföra data från enheterna till din Wi-Drive. Du kan inte spara ner vilken filtyp som helst - Wi-Drive-programvaran förstår exempelvis PDF-filer, bilder, musik och film, men det måste vara i format som iOS förstår från början. Ingen skugga på Kingston i det avseendet. Däremot kan man undra hur länge en Wi-Drive kommer att hålla den blir väldigt varm väldigt snabbt.

Överlag är Wi-Drive en trevlig upplevelse och ett annorlunda sätt att lösa ett problem på som alla med en 16 gigabyte iPhone eller iPad snart springer på. Lösningen är dock inte helt optimal, då man kanske vill kunna skicka iväg en fil på sin Wi-Drive via e-post eller redigera ett dokument i Pages på sin iPad. Inget av det fungerar. På så sätt är detta en enhet för dig som vill komma åt och läsa information på din Wi-Drive. Vill du spara ned något så är det via din dator det får göras.

Prisnivån för 16 gigabyte-modellen är helt okej, men 32 gigabyte-modellen är lite väl saftigt prissatt för min smak.

Lite synd på så rara ärtor.

Tillverkare: Kingston
Pris: 795 kronor (16GB), 1995 kronor (32GB)
Köp den hos: Dustin, med flera

**100% UPPTID FÖR DINA
NAMNSERVARAR!**

**ANYCAST DNS
BÅDE FÖR WEBBHOTELLS-
OCH DOMÄNKUNDER**

BESTÄLL

WANLOO

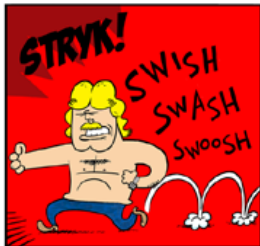
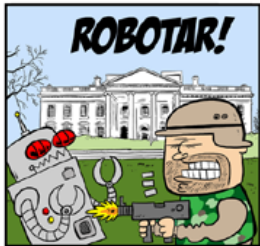
Wanloo-

Vänta nu, har dom kallat in Mia Törnblom för att fixa börsen?

Pschjaa det kan ju inte bli VÄRRE iallafall!

... Nu tycker jag du ska bli vän med personen du ser i spegeln...

SPACE KARATEEE

Annon

ROCK MANLYFIST

-Master of SPACE KARATE!

En webserie av Johan Wanloo

www.rockmanlyfist.com

NYTT AVSNITT VAR JE MÅNDAG!

Retro

Den osannolika servern

Det stod Apple på den, den hade ungefär samma yttre designelement som dåtidens Mac-datorer, och den var utrustad med en PowerPC-processor, men där tar alla likheter med en Macintosh slut.

Av Joacim Melin

Apple Network Server (kodnamn: Shiner) var en helt osannolik produkt, en produkt från Apple som var som en babis som fötts efter en lång orgie och som ingen riktigt vill ta ansvar för.

Det var den första och enda produkt byggd av Apple under 80- och 90-talet som inte körde MacOS (bortsett från Workgroup Server 95, en Quadra 950 som körde A/UX, Apples egna Unix).

Den byggdes av en avdelning inom Apple som gick under namnet “The Servers and Alternate Platforms Division”, vilket i sig säger en hel del om dess status internt på företaget. Apple tycks ha börjat utveckla Apple Network Server utan att veta riktigt vilket operativsystem som skulle köras på den. Valet föll till slut på AIX, IBM:s oerhört kraftfulla men inte så vansinnigt trevliga

Unixvariant, vilket i sig är underligt då Apple ju hade en egen Unix tidigare, A/UX, men den hade lagts ned 1995, blott två år innan Apple lanserade sin Apple Network Server. A/UX hade, om Apple porterat den från Motorola 680x0-arkitekturen till PowerPC-arkitekturen, utan tvekan varit ett bättre val för Apple Network Server, då den till skillnad från AIX hade en Finder och åtminstone på ytan liknade MacOS en hel del, vilket gjorde den mer välkommande för den gemene Apple-användaren.

Men det var inte tanken för Network Server, utan detta skulle vara en filserver för Apple-användare. Apple tittade utöver AIX också på alphaversioner av Novell Netware och till och med Windows NT för PowerPC. I fallet Netware fimpade Novell projektet ganska tidigt och i fallet Windows NT slutade Microsoft stödja PowerPC-arkitekturen efter Windows NT4. Det finns också speciella ROM-kretsar som gör det möjligt att starta upp MacOS 7.5 på en Network Server, men då utan nätverksstöd. Ironiskt nog hade det varit möjligt att installera MacOS på maskinen men Apple programmerade medvetet ROM-kretsarna så att det skulle stoppa alla försök att ta bort AIX och ersätta det med MacOS. Det går däremot att installera Linux och NetBSD på en Network Server, men det sägs vara extremt komplicerat och inte för den med svaga nerver och litet tålamod.

Tre modeller

Apple Network Server erbjöds i tre modeller - Network Server 500/132 och Network Server 700/150. Ingångsmodellen var utrustad med en PowerPC 604-processor på 132 megahertz, 32 megabyte interminne (expanderbart till 512 megabyte). Network Server 700/150 hade även den en PowerPC 604 men som pinnade på i 150 megahertz. Den levererades med 32- eller 48 megabyte internminne och var även den expanderbar till 512 megabyte. Den större mod-

ellen hanterade upp till nio hårddiskar, och den “mindre” endast sju. Det fanns även en värstingmodell, Network Server 700/200, som drevs av en PowerPC 604e på hela 200 megahertz men som i övrigt var identisk med Network Server 700/150.

Kompromisser

Moderkortet i en Network Server byggde på ett modifierat sådan från en Power Macintosh 9500, trots Apples planer att konstruera en helt ny hårdvaruplattform för Network Server. Något Apple redan med Network Server visade var att de inte riktigt förstått charmen med att kunna rackmontera sin server; en Network Server tog upp hela 14 rackenheter och vägde över 40 kilo. En Mac Pro i ett rack tar ju i och för sig endast upp sju rackenheter så det är ju ett fall framåt...

Apple Network Server kunde utöver det utrustas med hela sju

nätverkskort, SCSI-anslutna bandstationer och upp till 512 megabyte in-
terminne och hela en terabyte hårddispyta. RAid 0 och 1 stöddes, lik-
som ett journaliserat filsystem (JFS) och en logisk volymhantering som
alla givetvis är delar av AIX och inte något Apple själva utvecklade.
Tillvalen inkluderade ett RAID-kort med stöd för raid-5, ett rackmonteringskit,
snabba Fast SCSI-2-diskar, och mycket mer.

Intressant nog fanns redan här ambitioner som vi tack och lov fick se mer
av i Xserve senare - varje del av en Apple Network Server, moderkortet inklud-
erat, kunde bytas på under 60 sekunder med ett par enkla handgrepp.

Ett år

Apple Network Server var ett misstag från början till slut. Hårdvaran i sig var det inget fel på men hela upplägget med AIX skrämde bort kunderna och Apple själva visste garanterat inte vad de hade ställt till med förrän de insåg att maskinen i princip inte sålde alls. Så i April 1997, 14 månader efter lanseringen, försvann Apple Network Server för gott. Få ex finns att få tag i, tyvärr, och i ärlighetens namn är maskinen kanske mest intressant för dess korta historia, som får tjäna som en bra illustration för hur förvirrade Apple var. Man kan endast spekulera om det var Steve Jobs återkomst som satte spiken i kistan för Apple Network Server, men om så är fallet så är jag den förste att applådera beslutet.

MACPRO
MAGAZINE

Nästa Macpro Magazine
kommer i slutet av oktober!